

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma.: 14.Gf.40.170/2022/6-II.

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű

felperes2 (cím1) II. rendű

A felperesek képviselője:

dr. Szlávik Niké egyéni ügyvéd (cím2)

Az alperesek:

alperes1 (cím3) I. rendű

alperes2 „felszámolás alatt” (1015 Budapest, Batthyány u. 49. V/2.) II. rendű

alperes3 (cím4) III. rendű

alperes4 (cím5) IV. rendű

alperes5 (cím6) V. rendű

alperes6 (cím7) VI. rendű

alperes7 (cím8) VII. rendű

alperes8 (cím9) VIII. rendű

Az I. rendű alperes képviselője:

Szikora Ügyvédi Iroda (cím10; ügyintéző: dr. Szikora Gábor ügyvéd

A II. rendű alperes képviselője:

Miskolci 2.sz. Ügyvédi Iroda (cím11; ügyintéző: dr. Csorba Attila ügyvéd)

A III. rendű alperes képviselője:

dr. Hatházi Éva egyéni ügyvéd (cím12)

A VII. és VIII. rendű alperesek képviselője:

dr. Szabó & Mater Ügyvédi Iroda (cím13; ügyintéző: dr. Mater Anasztázia ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A fellebbezést benyújtó fél: I. rendű és II. rendű felperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 11.G.41.015/2020/76-II.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi egyetemlegesen az I. rendű és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + áfa, a II. rendű alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + áfa, a III. rendű alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a II. rendű alperes mint eladó és az I. rendű alperes mint vevő között a Budapest I. kerület "n"/0/A/59, "n"/0/A/203, "n"/0/A/114, "n"/0/A/81, "n"/0/A/85 és "n"/0/A/15 helyrajzi számú ingatlanok (továbbiakban: a perbeli ingatlanok) adásvétele tárgyában 2019. június 14-én létrejött szerződés (továbbiakban: perbeli szerződés) érvénytelen elsődlegesen a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:96. §-a alapján, mert nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütközik, másodlagosan a Ptk. 6:98. §-a alapján, mert feltűnően értékaránytalan. Jogkövetkezményként elsődlegesen a szerződéskötés előtti állapot helyreállítását kérték, másodlagosan az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás pénzbeli megtérítéseként a II. rendű alperest 127.600.000 forint megfizetésére kérték kötelezni az I. rendű alperes javára. A III.-VIII. rendű alperesekkel szemben a kereset tűrésre irányult. A felperesek a perindításra való jogosultságuk körében a csodeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csódtv.) 48. § (3) bekezdésére és a 49. § (1) bekezdésére hivatkoztak, melynek körében előadták, hogy alapvető jogi érdekük, hogy az adós vagyona az elérhető legmagasabb vételáron kerüljön

értékesítésre, ezáltal a hitelezői követelések legnagyobb mértékben kielégítésre kerülhetnek, lehetőség nyílik a felszámolás lezárására, illetőleg egyezségkötésre, az adós működőképességének helyreállítására. A hitelezői igények kielégítését követően megmaradó adósi vagyon a tagok között kerül felosztásra, amelynek minél magasabb aránya a Ptk. 3:88. § (1)-(2) bekezdése alapján szintén védendő jogi érdekük.

II.

[2] Az I., II., III., VII. és VIII. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását. Az I. rendű alperes érvelése szerint a felperesek nem rendelkeznek aktív perbeli legitimációval egyik jogcímen előterjesztett keresetük vonatkozásában sem, mivel az érvénytelenség megállapításához nincs jogi érdekelttségük. Érdemben is vitatta a felperesek által állított érvénytelenségi okok fennálltát. A II. rendű alperes hivatkozása szerint a perbeli szerződés a felperesek által megjelölt okokból nem érvénytelen. A III., VII. és VIII. rendű alperesek arra hivatkoztak, hogy jóhiszeműen, ellenérték fejében szereztek tulajdonjogot, ezért az nem törölhető.

[3] A IV., V. és VI. rendű alperesek érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

III.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 594.100 forint, a II. rendű alperesnek 932.561 forint, a III. rendű alperesnek 734.300 forint, a VII. rendű alperesnek 932.561 forint, míg a VIII. rendű alperesnek 932.561 forint perköltséget.

III. 1.

[5] Határozatában a fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felperesek a II. rendű alperesi gazdasági társaság tagjai, amellyel szemben a Fővárosi Törvényszék előtt 4.Fpk."n"1 számon felszámolási eljárás volt folyamatban.

[6] A II. rendű alperes tulajdonában álltak a perbeli ingatlanok és egy tihanyi ingatlan. A kijelölt felszámoló a Cégbközlönyben 2019. április 11-én közzétett hirdetményben a 6 db budapesti ingatlan együttes becsértékét 80.000.000 forintban, míg a tihanyi ingatlan becsértékét 128.000.000 forintban jelölte meg. A pályázat a 6 db budapesti ingatlan tekintetében lett eredményes, a nyertes ajánlat összege 88.100.000 forint volt. Az ingatlanokat az I. rendű alperes vásárolta meg a 2019. június 14-én kelt adásvételi szerződéssel.

[7] Az I. rendű alperes a "n"/0/A/59 helyrajzi számú ingatlant a VII. rendű alperes részére értékesítette, aki azt eladta a VIII. rendű alperesnek 2021. július 9-én. A "n"/0/A/114 és a "n"/0/A/203 helyrajzi számú ingatlanokat az I. rendű alperes a III. rendű alperes részére értékesítette 2021. január 20-án, míg a "n"/0/A/81 helyrajzi számú ingatlant a IV. rendű alperes

vásárolta meg 2019. november 7-én. A "n"/0/A/85 helyrajzi számú ingatlan 2019. november 12-én a VI. rendű alperes részére került értékesítésre, a "n"/0/A/15 helyrajzi számú ingatlant pedig 2020. augusztus 6-án az V. rendű alperes vásárolta meg.

III.2.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában rögzítette, hogy elsődlegesen abban kellett döntenie, hogy a felperesek rendelkeznek-e keresetösségi joggal az I. és II. rendű alperes között létrejött perbeli szerződés érvénytelenségének megállapítására vonatkozóan, melynek körében vizsgálta, hogy jogi érdekük fennáll-e. Rámutatott, hogy a perindításhoz szükséges jogi érdek mibenlétét a Ptk. nem határozza meg, annak tartalmát azonban a joggyakorlat kialakította. Jogi érdek fennállása akkor állapítható meg, ha az ügyben hozott döntés a kezdeményező fél élet- és jogviszonyaira kihat, jogokat vagy kötelezettségeket keletkeztet számára, vagy valamely kötelezettség alól szabadul, illetőleg jogi védelmet nyerhet. A döntő kérdés az, hogy az eljárás tárgyát képező jogvitában hozott határozat a fél jogát vagy törvényes érdekét érinti, érintheti-e (BH2019. 250.). A szerződés érvénytelenségével kapcsolatos peres eljárás indításához fűződő jogi érdek túlmutat az ügghöz kapcsolódó érdekeltségen, jog által szabályozott érdekeltséget: jogszabályban biztosított jogot, érvényesíthető igényt, azaz jogszabályra hivatkozással bemutatatható érdekeltséget jelent. A szerződő feleken kívül állónak a támadott szerződésből fakadó és érvénytelenségi keresettel, restitúciós igény érvényesítésével orvosolható jogsérelmet, a helyreállítani kért eredeti állapot által érintett jogi helyzetet, jogaira és/vagy kötelezettségeire kiható érdekeltséget kell igazolni. Ennek hiányában a keresetet ítélettel anyagi jogi keresetösségi jog (aktív perbeli legitimáció) hiányában kell elutasítani. (BH2019. 169.)

[9] Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a semmisségre történő hivatkozási lehetőség már az 1959. évi Ptk. alkalmazása során sem jelentett egyben keresetindítási jogosultságot. Az annak alapján kialakult bírói gyakorlat szerint a harmadik fél érdekeltsége akkor áll fenn, ha az ügyben hozott döntés élet- és jogviszonyaira közvetlenül kihat, jogokat és kötelezettségeket keletkeztet számára, vagy valamely kötelezettség alól szabadul, illetve a döntés által jogvédelmet nyerhet (EBH2004. 1042.); a jogi érdek fennállása csak akkor állapítható meg, ha a felperes jogvédelme más jogi eszköz igénybevételével nem biztosítható (BH2004. 503.); az esetleges gazdasági érdek a jogi érdek fennállásának megállapítását nem alapozza meg (EBH2011. 2327.). Ezen, a 2/2010. PK vélemény 10. a) pontjával is megerősített joggyakorlatot emelte anyagi jogi normává a Ptk. 6:88. § (3) bekezdése. Mindezek alapján továbbra is jogalkalmazási elv, hogy az ügghöz kapcsolódó érdekeltség nem jelenti a jogi érdek fennállását is. A 2/2010. PK véleménynek a Ptk. alkalmazása körében is irányadó 10. b) pontja szerint harmadik személy az érvénytelenség jogkövetkezményének levonását csak annyiban és olyan mértékben kérheti, amennyiben ezt a jogi érdeke ténylegesen indokolja, megalapozza. A „jogi érdek” a kifejtettekre figyelemmel a jog által szabályozott érdekeltséget: jogszabályban biztosított jogot, érvényesíthető igényt, azaz jogszabályra hivatkozással bemutatatható érdekeltséget jelent.

[10] A fentiek alapján a felperesek a II. rendű alperes tagjaiként nem tekinthetők olyan, a Ptk. 6:88. § (3) bekezdése szerinti személyeknek, mint akiknek a keresetindításhoz jogi érdekük fűződik, továbbá jogi érdekeltség hiányában nem jogosultak a szerződés

megtámadására sem a Ptk. 6:89. § (2) bekezdése értelmében. A Ptk. korlátozott felelősségű társasággal foglalkozó része nem jogosítja fel a tagokat a társaság által megkötött szerződés utólagos megtámadására, azaz kizárja annak lehetőségét, hogy a tag közvetlenül megtámadja a társaság által kötött szerződést. A Ptk. gazdasági társaságokkal foglalkozó részének egész rendszerével, a társaságok működésének belső logikájával és a forgalombiztonság követelményeivel is teljes mértékben ellentétes lenne, ha a tagok egyenként megtámadhatnák a gazdasági társaság által kötött szerződéseket. A Ptk. 6:89. § (2) bekezdése értelmében a megtámadásra érdekeltsége alapján jogosult csak a szerződő felek körén kívüli harmadik személy lehet. Egy társaság tagja azonban nem tekinthető a társaság által kötött szerződés vonatkozásában külső harmadik személynek, következésképpen önálló keresetelési joggal sem rendelkezhet.

[11] A felperesek által hivatkozott jogszabályok [gazdasági társaság fogalma, Ptk. 3:88. §, a felszámoló felszámolási eljárás alatti kötelezettségei, Csődtv. 48. § (3) bekezdés és 49. § (1) bekezdés] alapján sem áll fenn védendő jogi érdekük, mivel az ügyben hozott döntés a számukra jogokat vagy kötelezettségeket nem keletkeztet, annak eredményeként valamely kötelezettség alól nem szabadulnak, illetve jogvédelmet nem nyernek (PJD2019. 6.).

[12] A fentiek alapján a szerződő feleken kívül álló felperesek a támadott szerződésből fakadó és érvénytelenségi keresettel, a célzott restitúciós igény érvényesítésével orvosolható jogsérelmet, jogaikra és/vagy kötelezettségeikre kiható érdekeltséget nem igazoltak, azért a keresetük az aktív perbeli legitimáció hiányában alaptalan.

[13] Az elsőfokú bíróság a 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 263. § (2) bekezdése és a 264. § (1) bekezdése alapján a felperesek eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét sem találta alaposnak, mivel nem igazolták olyan eljárás megindítását, ami a pernek előkérdése lenne.

IV.

[14] Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen kérték annak megváltoztatását és a keresetüknek helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását. Harmadlagos kérelmük az alperesek javára megítélt perköltség mérséklésére irányult annak eltúlzottsága okán, melynek körében arra hivatkoztak, hogy csak egy tárgyalás került megtartásra.

[15] Érvelésük szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az aktív perbeli legitimációjuk hiányát. Fenntartották, hogy védendő jogi érdekük az adós vagyonának a forgalomban elérhető legmagasabb áron történő értékesítése, amely által a hitelezői követelések a legnagyobb mértékben kielégítésre kerülnek. Mindez lehetőséget teremt a felszámolás lezárására és/vagy az egyezségkötésre, az adós működőképességének helyreállítására, ami alapvető tulajdonosi érdek. Védendő jogi érdekük a nyereséghez való joguk is. Mindezeket túl a jogi érdekeltségüket megteremti a Ptk. 3:48. § (2) bekezdése és a

Csőtv. 61. § (4) bekezdése is, amelyek értelmében a jogutód nélküli megszűnés esetén a fennmaradt vagyon a tagok között kerül felosztásra. Álláspontjuk szerint a fellebbezésükben hivatkozott eseti döntés (BH 2019.9.250) nem támasztja alá az elsőfokú bíróság által hivatkozott azon bírósági gyakorlatot, hogy a gazdasági társaság tagjai nem rendelkeznek perbeli legitimációval a társaság által kötött szerződések érvénytelenségének megállapításához. Utaltak arra is, hogy megalapozza a perléshez fűződő jogi érdeket, ha valaki a mások közötti szerződés teljesítéséért mögöttes felelősséggel tartozik, amely szintén az aktív perbeli legitimációjukat támasztja alá.

[16] Az érvénytelenségi okokra vonatkozó bizonyítási eljárás lefolytatásának hiánya okán indítványozták az ítélet hatályon kívül helyezését.

[17] Hangsúlyozták azt is, hogy a megjelölt büntetőeljárás előkérdése a pernek, mivel amennyiben a feljelentésben leírtak alaposak, abban az esetben vizsgálni szükséges a támadott szerződés érvénytelenségét.

V.

[18] Az I. rendű fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Hivatkozása szerint a felperesek védendő jogi érdeket nem jelöltek meg, a fellebbezésben hivatkozott eseti döntés jelen ügyre nem alkalmazható és alaptalan a mögöttes felelősségre való hivatkozás is. A perköltség nem eltúlzott, a jogi képviselő a tárgyalást megelőzően aktív írásbeli előkészítést végzett és a költségjegyzékben tételesen, óraszámra lebontva igazolta az ügyvédi munkadíj iránti igényét. Az elsőfokú bíróság megfelelően indokolta azt a döntését is, hogy nincs helye az eljárás felfüggesztésének.

[19] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján.

[20] A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Álláspontja szerint a fellebbezésben hivatkozott gazdasági érdekek nem alapozzák meg a felperesek aktív perbeli legitimációját. A perköltség körében is helyesen döntött az elsőfokú bíróság, hiszen jelentős mennyiségű iratanyag áttanulmányozására volt szükség és részletes írásbeli ellenkérelmet is benyújtott, így önmagában az, hogy csak egy tárgyalás került megtartásra, nem indokolja a megállapított ügyvédi munkadíj mérséklését.

[21] A IV., V., VI., VII. és VIII. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

VI.

[22] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

[23] A felperesek fellebbezése alaptalan.

VIII.

[24] Elöljáróban rögzíti az ítéltábla, hogy a felperesek a másfokú eljárásban nem kérték az eljárás felfüggesztését, melyből következően nem volt jelentősége azon fellebbezési álláspontjuknak, hogy a megjelölt büntetőeljárás előkérdése a pernek. Egyébiránt adósok maradtak annak egyértelmű kifejtésével és levezetésével, hogy a hivatkozott büntetőeljárásban hozandó döntés konkrétan milyen okból minősül előkérdésnek, az érvénytelenség megállapításához fűződő jogi érdekeltységük fennállását/fenn nem állását mennyiben és miért érinti.

IX.

[25] A fellebbezés hatályon kívül helyezésre is irányult, az ítéltábla a fentieket követően ezt az indítványt vizsgálta, mert annak megalapozottsága az érdemi felülbírálatot kizárná. Az elsőfokú bíróság a később kifejtettek szerint a felperesek aktív perbeli legitimációjának hiányában helytállóan mellőzte a hivatkozott érvénytelenségi okok érdemi vizsgálatát, ezért további bizonyítás végett nem volt helye az ítélet hatályon kívül helyezésnek. Az ítéltábla hivatalból figyelembe veendő eljárási hibát sem észlelt, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

X.

[26] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével és annak indokaival az ítéltábla egyetért, a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira, és a fellebbezésben foglaltakra tekintettel csak az alábbiakat emeli ki.

X.1.

[27] A felperesek a sérelmezett adásvételi szerződésben nem voltak részes felek, ezért az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntésénél helyesen indult ki egyrészt a Ptk. 6:88. § (3) bekezdésének szabályából, amely szerint ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szerződés semmisségére az hivatkozhat és a szerződés semmisségével kapcsolatos peres eljárást az indíthat, akinek ehhez jogi érdeke fűződik vagy akit erre törvény feljogosít, másrészt a Ptk. 6:89. § (2) bekezdésének szabályából, amelynek második fordulata szerint megtámadásra az jogosult, akinek a megtámadáshoz jogi érdeke fűződik.

[28] Kiemeli az ítéltábla, hogy a védendő jogi érdek létét mindig az eset összes körülményének figyelembevételével, egyedileg kell vizsgálni. Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a keresetösségi jog (aktív perbeli legitimáció) meglétéhez közvetlen, konkrét és szoros összefüggésnek kell fennállnia az állított jogi érdek és a támadott jogviszony között (Kúria Pfv.I.20.796/2018., BH 2019.224.). Lényeges, hogy az elismerhető jogi érdeknek túl kell mutatnia az ügghöz kapcsolódó gazdasági vagy egyéb érdekeltségen, az jog által szabályozott érdekeltséget: jogszabályban biztosított jogot, érvényesíthető igényt, azaz jogszabályra hivatkozva kimutatható érdekeltséget jelent. A szerződő feleken kívül állónak (az adott ügyben a felperesnek) a támadott szerződésből fakadó és az érvénytelenségi keresettel, restitúciós igény érvényesítésével orvosolható jogsérelmet, a jogaira/kötelezettségeire kiható érdekeltséget kell igazolnia (Kúria Pfv.VI.20.293/2018, BH 2019.169.I-II.). Másképpen: a harmadik fél érdekeltsége akkor áll fenn, ha az ügyben hozott döntés az élet- és jogviszonyaira közvetlenül kihat, jogokat és kötelezettségeket keletkeztet számára, vagy valamely kötelezettség alól szabadul, illetve a döntés által jogvédelmet nyerhet (EBH 2011.2327.). Az adott esetben azonban a felperesek az általuk előadottak alapján az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezményeinek levonása esetén sem szereznek alanyi jogot vagyoni jellegű követelésre, illetőleg kötelezettségtől sem szabadulnának, továbbá az ingatlanok jogi helyzete az egyezség előkészítésére és megkötésére vonatkozó jogosultságot [Csődtv. 41. § (2) bek.]) sem befolyásolja.

[29] A fellebbezésben megjelölt Csődtv. 61. § (4) bekezdése szerint a korlátozott felelősségű társaság felszámolása után a fennmaradó vagyon felosztására – a társasági szerződés eltérő rendelkezése hiányában – a gazdasági társaság végelszámolással történő megszűnésére a Ptk. szerinti szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Az e körben megjelölt Ptk. 3:48. § (2) bekezdése értelmében a megszűnt jogi személynek a hitelezők kielégítése után fennmaradt vagyona a jogi személy tagjait illeti meg. A fentiekből következően a keresetnek helyt adó ítélet a felperesek vagyonfelosztásra vonatkozó jogosultságát nem érintené, legfeljebb a felosztható vagyon mértékét. Másodsorban a hitelezők kielégítése után esetlegesen fennmaradó vagyon felosztásától függően a felpereseknek csak feltételesen keletkezhetsen követelése.

[30] A fellebbezésben hivatkozott eseti döntés (BH 2019.9.250) tényállása jelentősen eltér jelen perétől, mivel jelen per tárgyát a II. rendű alperesi gazdasági társaság és harmadik személy között létrejött szerződés érvénytelenségének megállapítása képezte. Nyilvánvalóan tévesen hivatkoztak a felperesek a szerződés teljesítéséért való mögöttes felelősségre is, mivel maguk sem állították, hogy a támadott adásvételi szerződés teljesítéséért mögöttes felelősséggel tartoznak.

[31] A felperesek a kifejtettek szerint a más személyek közti szerződés érvénytelenségének megállapítására alapot adó, igényérvényesítésre jogosító, jelenleg fennálló alanyi jogot nem bizonyítottak, így keresetösségi joguk nincs. Jogi érdek hiányában az aktív perbeli legitimációval nem rendelkező felperesek keresetének érdemi vizsgálatát az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte az érvénytelenség okainak fennállását illetően.

X.2.

[32] Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróságnak az alpereseket megillető ügyvédi munkadíj tárgyában hozott döntésével is.

[33] A perköltség viselésének a Pp. 83. § (1) bekezdésében rögzített általános szabálya az, hogy a pernyertes fél költségeinek a megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni. A perbeli esetben a bíróság a keresetet elutasította, következésképp a felperesek peresztesnek tekinthetők, így a perköltségviselés Pp. 83. § (1) bekezdésében rögzített általános szabályából adódóan viselniük kell az alperesek perbeli jogi képviselőjének ellátásával kapcsolatban felmerült ügyvédi költségeket, amelyek összegét illetően a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet ad iránymutatást. Ennek 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a képviselő ellátásával felmerült munkadíj összegét az ügyfél és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződésben kikötött munkadíj alapján, míg a 3. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével, azaz a pertárgyérték alapján állapítja meg. Ugyanakkor mind a 2. § (2) bekezdése, mind a 3. § (6) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelje, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ennek megfelelően az ügyvédi munkadíjnak a pertárgy értékén kívül az elvégzett munkához is igazodnia kell, a munkadíj összegének meghatározása során a bíróságnak figyelembe kell vennie az ügyvéd által szerkesztett beadványok munkaigényességét, az ügyvéd tárgyaláson történő megjelenését, az ügy bonyolultságát is.

[34] Az ítéltábla álláspontja szerint az I. rendű alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj – amely megegyezik az ügyvédi megbízási szerződése alapján felszámítottal – nem tekinthető eltúlzottnak, annak mérséklése az elvégzett képviselői munka mennyiségére, a jogi képviselő szakmai tevékenységére, az ügy jogi bonyolultságára, a beadványok számára, az ügyben tartott egy tárgyalásra, az előkészítő munkára és mindezek időigényére figyelemmel nem indokolt. Ugyanezen okokból nem tekinthető eltúlzottnak a II., III., VII. és VIII. rendű alperesek javára megítélt perköltség sem.

XI.

[35] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésének első fordulata alapján helybenhagyta.

XII.

[36] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az I., II. és III. rendű alperesek másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére a felperesek kötelesek a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése szerint. Az I. rendű alperes javára járó perköltség mértékét az ítéltábla az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felszámítottal egyezően, míg a II. és III. rendű alperesek javára járó perköltség

mértékét az IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján – a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel – mérsékelt összegben állapította meg. A felperesek személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illetéket az állam viseli a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján.

Budapest, 2022. szeptember 8.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr.	Balsai	Csaba	Zoltán	s.	k.
dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.					
	előadó		bíró		
bíró					